

PRÆSIDENTEN FOR ØSTRE LANDSRET

Den 5. maj 1999

Socialministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K.

Ved skrivelse af 28. april 1999 (Sociallovs-kontor, 2. kt. j.nr. 700-66) har Socialministeriet – efter at præsidenten for Vestre Landsret på de to landsretters vegne ved skrivelse af 27. april 1999 havde rettet henvendelse om lovforslaget – anmodet landsretten om en udtalelse om forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (Om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten m.v. og om øget fleksibilitet i sammensætningen af koordinationsudvalg) – L 195.

Det fremgår af sagen, at lovforslaget er fremsat af socialministeren den 17. marts 1999, og at Socialministeriet af hensyn til en af Folketingets Socialudvalg fastsat frist skal have udtalelsen i hænde senest den 5. maj 1999.

Jeg skal i denne anledning udtale følgende:

1) Lovforslaget indeholder bestemmelser af central betydning for retssikkerheden i samfundet og med muligt meget væsentlige konsekvenser for domstolene, herunder landsretternes, virksomhed. Landsretten finder det derfor naturligt, at den har fået lejlighed til at udtale sig om lovforslaget. For at dette skal kunne ske på sagligt forsvarlig vis, forudsætter det imidlertid, at der gives landsretten den fornødne tid – normalt 6 uger – til sagens behandling. Denne indebærer, at sagen efter fornøden forberedelse drøftes på et af de månedlige plenarmøder for landsrettens dommere. Kun derved er landsretten i stand til at medvirke til den sikring af kvaliteten i det lov-

forberedende arbejde, der var genstand for drøftelse under Folketingets formands konference herom i 1998.

Med en frist på ganske få arbejdsdage er en forsvarlig gennemgang ikke mulig.

2) Jeg kan imidlertid oplyse, at jeg er bekendt med den udtalelse, der den 4. maj 1999 er afgivet af Dommerforeningen, og jeg kan erklære mig enig i dennes henstilling om, at lovforslaget *under alle omstændigheder* ændres således, at afgørelsen inden 4 uger kan kræves indbragt for *byretten*, og at byrettens afgørelse frit kan ankes til landsretten.

3) Socialministeriet har i skrivelsen af 28. april 1999 givet udtryk for, at det vil være ganske få sager, som på landsplan vil blive indbragt for domstolene. Landsretten har ikke haft mulighed for at efterprøve rigtigheden af denne antagelse, som der – så vidt det umiddelbart kan ses – ikke nærmere argumenteres for i det materiale, der er tilgået landsretten. Jeg skal dog pege på, at det af § 109 h følger, at vedkommende person under sagen skal have bistand fra en advokat til at varetage sine interesser. Denne bestemmelse skal jeg naturligvis ikke argumentere imod, men der er grund til at understrege, at den meget muligt vil føre til, at et større antal sager vil komme for domstolene, end det antages af Socialministeriet.

En kopi af denne skrivelse sendes til Justitsministeriet.

Ziegler